

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 30 жовтня 2014 р. № 575

Київ

**Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється
ступінь ризику від провадження господарської
діяльності у сфері створення, формування, ведення
та використання страхового фонду документації і
визначається періодичність здійснення планових заходів
державного контролю Державною архівною службою**

Відповідно до частини другої статті 5 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації і визначається періодичність здійснення планових заходів державного контролю Державною архівною службою, згідно з додатком.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2010 р. № 1230 "Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю)" (Офіційний вісник України, 2011 р., № 1, ст. 15).

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

КРИТЕРІЇ,

за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації і визначається періодичність здійснення планових заходів державного контролю Державною архівною службою

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації, є:

значення для економіки і безпеки держави;

призначення страхового фонду документації;

дотримання вимог законодавства щодо створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації.

2. Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання належать до одного з трьох ступенів ризику — високого, середнього та незначного.

3. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику належать суб'єкти, які:

провадять діяльність, що має стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

є виконавцями державного оборонного замовлення;

виконують мобілізаційне завдання;

забезпечують зберігання страхового фонду документації;

є власниками, володіють, використовують системи життєзабезпечення і транспортних зв'язків загальнодержавного рівня;

провадять діяльність на потенційно небезпечних об'єктах державного рівня;

є власниками, володіють, використовують культурну спадщину і культурні цінності національного значення;

допустили протягом року порушення вимог законодавства у сфері страхового фонду документації.

4. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику належать суб'єкти, які:

є власниками, володіють, використовують системи життєзабезпечення і транспортних зв'язків регіонального рівня;

провадять діяльність на потенційно небезпечних об'єктах регіонального та місцевого рівня;

є власниками, володіють, використовують культурну спадщину і культурні цінності місцевого значення;

здійснюють виготовлення документів страхового фонду документації.

5. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику належать суб'єкти системи страхового фонду документації, що не віднесені до суб'єктів господарювання з високим та середнім ступенем ризику.

6. У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику з тих, до яких він може бути віднесений.

7. Планові перевірки суб'єктів господарювання проводяться:

з високим ступенем ризику — не частіше одного разу на рік;

із середнім ступенем ризику — не частіше одного разу на три роки;

з незначним ступенем ризику — не частіше одного разу на п'ять років.

8. У разі коли за результатами здійснення заходів державного контролю суб'єктів господарювання, віднесених до високого або середнього ступеня ризику, за останні три роки не виявлено фактів порушення вимог законодавства у сфері страхового фонду документації, до таких суб'єктів господарювання застосовується мораторій на проведення планових заходів державного контролю на наступні один або три роки відповідно.

У разі коли за результатами здійснення заходів державного контролю суб'єктів господарювання, що належать до незначного ступеня ризику, за останні п'ять років не виявлено фактів порушення вимог законодавства у сфері страхового фонду документації, до таких суб'єктів господарювання застосовується мораторій на проведення планових заходів державного контролю на наступні п'ять років.